ZPRAVODAJ

BRATRSKÉ JEDNOTY BAPTISTŮ

'2 2020

téma: "PLÁN NEBO VÍRA?"

OBSAH ČÍSLA

03 ..... Úvodník
Slovo předsedy 04
07 ..... Slovo tajemníka
Téma – Plán nebo víra? 10
13 ..... Kázání – Tři výzvy pro každého člověka
Na návštěvě – České Budějovice 16
20 ..... Informace z Výkonného výboru BJB
Z regionů 24
26 ..... Ze sborů
Modlitby za sbory 28
29 ..... Misijní odbor
Odbor sester 32
35 ..... Odbor mládeže
Manželství a rodina 39
44 ..... Z historie
Rozhovor – Zdeněk Pospíšil 49

Zpravodaj Bratrské jednoty baptistů

Vydává Výkonný výbor BJB
Na Topolce 14, 140 00 Praha 4

info@baptist.cz
www.baptist.cz

Redakční rada: Jan Jackanič, Pavel Coufal, Erik Poloha
Grafická úprava: Martin Kukla
Uzávěrka čísla 2/20 byla 1. dubna 2020
Uzávěrka čísla 3/20 bude 30. června 2020

Za obsah uveřejněných příspěvků odpovídá autor.
Nepodepsané články jsou redakční.

Přetiskování a další publikace textů je možná pouze se souhlasem vydavatele.

ÚVODNÍK

Milí bratři a milé sestry ve sborech Bratrské jednoty baptistů, když jsme na začátku roku v redakční radě připravovali vydání tohoto čísla s názvem „Plán nebo víra?“, nikdo z nás netušil, jak aktuální to bude dnes téma.

Denně si každý z nás klade otázky, jak se chovat v současné nové situaci, jak a na co se můžeme připravit a co je naopak jen v Božích rukou. Tyto a podobné otázky shromáždil a spolu s vámi se nad nimi zamyslí bratr kazatel Jaroslav Pleva. Děkujeme mu za to, že nás pustil do svého přemýšlení a společně s ním se chceme ptát, co je Boží vůlí pro naše životy i v těchto těžkých dnech.

Vzhledem k tomu, že se Sjezd delegátů nebude konat v pravidelném termínu, pojali jsme jako možnost se zamyslet nad uplynulým rokem toto číslo Zpravodaje. Můžete si tak přečíst reflexi předsedy i tajemníka, stejně jako zprávy ze všech odborů BJB. Věříme tomu, že by se nový Sjezd mohl konat někdy na podzim a v plném znění si pak budete moct přečíst všechny výroční zprávy ve sjezdových materiálech. Nyní však nabízíme alespoň tuto možnost společně se zamyslet nad uplynulým rokem v BJB. Nadcházející Sjezd bude důležitý v tom, že nás čeká rozhodování o další podobě společné práce v BJB. S tímto tématem se konala tři setkání ve všech regionech s těmi, kdo měli zájem se do této diskuze zapojit, a jako VV jsme jim za to vděční.

V rubrice Na návštěvě zavítáme do nejníže položeného sboru v ČR a to do Českých Budějovic. Bratři a sestry z tohoto společenství budou vždy rádi za vaše modlitby i případnou návštěvu.

V historické rubrice se ohlédneme za další kapitolou z dějin BJB. Je to ukázka části článku, který najdete v nově připravované knize z historie BJB. Věříme tomu, že ohlédnutí za historií je vždy důležité pro přemýšlení o naší společné budoucnosti.

V závěru Zpravodaje najdete rozhovor s bratrem Zdeňkem Pospíšilem, který nám ho napsal formou svého osobního životního svědectví. Budeme rádi, když i pro vás bude povzbuzením v hledání vašeho osobního povolání před Pánem Bohem.

Toto číslo vychází výjimečně jen elektronicky, chceme se vyhnout zbytečné distribuci zásilek a osobnímu předávání ve sborech. Věříme tomu, že i tak se pro vás může stát inspirací v tom, kam v dnešních dnech nasměrovat své kroky.

Jan Jackanič, tajemník VV BJB

SLOVO PŘEDSEDY

Dnes, když sedám k počítači, abych napsal tento článek pro Zpravodaj, je 1. dubna 2020. Kdyby mi někdo ještě začátkem března řekl, jak se náš svět brzy změní, asi bych to bral jako pokus o aprílový žert. Nicméně realitu známe.

V důsledku epidemie koronaviru byl vyhlášen nouzový stav. Každý den sledujeme, jak narůstá počet nakažených i mrtvých. S nadějí vyhlížíme údaje o počtu vyléčených. V důsledku zákazu setkávání jsme zrušili veřejné bohoslužby a další společná setkání a přešli jsme na on-line vysílání. Více si telefonujeme, píšeme textové zprávy, maily, učíme se používat sociální sítě a videohovory. Snažíme se být ve vzájemném kontaktu navzdory fyzickému odloučení. Život se zpomalil, jsme jako rychlík, který byl odstaven na vedlejší kolej. Máme více času, a tak ho snad využijeme pro modlitbu a rozjímání nad Božím slovem, pro přemýšlení nad životem, který jsme vedli a nad tím, jak bychom chtěli žít, dá-li Pán, až to všechno skončí.

Zrušili jsme dubnový Sjezd delegátů BJB. A tak mi dovolte, abych se krátce zamyslel nad naším společným životem v Bratrské jednotě baptistů v minulém roce. Jaký ten rok 2019 v BJB byl?

Z mého pohledu, jako předsedy Výkonného výboru BJB, to byl velmi náročný rok řešení krize, ale i rok dobrých věcí, které jsme v naší Jednotě mohli prožít. Začnu těmi těžkými věcmi. Musím zmínit kulminaci naší krize spojené s pražským sborem Na Topolce. Pro své postoje k praktikované homosexualitě byl tento sbor na dubnovém Sjezdu delegátů vyloučen z BJB. Sbor měl v té době již založenou vlastní náboženskou společnost, Společenství baptistických sborů, kde uskutečňuje svoji vizi a pochopení baptismu. Následovala řada jednání, jak se zástupci tohoto sboru, tak s Ministerstvem kultury, při kterých se řešily konkrétní kroky. Od nového roku již tedy není tento sbor součástí BJB.

Dále musím zmínit odchod dvou sborů z naší Jednoty. Jak kroměřížský sbor (dnes Biblické společenství křesťanů Kroměříž), tak kuřimský sbor (dnes Křesťané Kuřim), ukončily v průběhu roku své členství v BJB, a dnes již fungují samostatně jako zapsané spolky. I tento proces se neobešel bez řešení různých administrativních překážek a bral nám mnoho času a energie.

Také jsme loni řešili situaci v lovosickém sboru. Přes naši snahu

o zprostředkování jednání mezi staršovstvem sboru a skupinou členů, kteří nesouhlasili s oznamovaným odchodem sboru z BJB, přes snahy smírčí komise, nedošlo k žádnému pokroku. Nesouhlasící členové ze sboru odešli a nacházejí své místo v jiných sborech. Lovosický sbor, podobně jako jablonecký sbor, stále hledá svoji další cestu, ale rozhodnutí odejít ze svazku BJB u obou sborů zůstává. Stanice v Jílové u Děčína zanikla poté, co členové ukončili své členství v děčínském sboru.

To je stručné shrnutí dosavadního vývoje těch bolestivých věcí mezi námi. Osobně jsem se musel vyrovnávat s pocity velkých zklamání, ale nezůstává ve mně pocit hořkosti. Nemyslím si, že má Pán Bůh z těchto událostí v BJB radost. Pokud ovšem nebylo možné najít společnou cestu další radostné a tvořivé služby, potom byly asi tyto rozchody lidsky nevyhnutelné...

Další velmi náročnou částí práce Výkonného výboru v minulém roce bylo postupné uzavírání činnosti Vyšší odborné školy sociální a teologické Dorkas v Olomouci. Převod registrace na jiný právní subjekt, prodej vybavení školy, prodej budovy a všemožné související administrativní úkoly zatížily především br. tajemníka Jana Jackaniče. Rád bych mu touto cestou poděkoval za velké nasazení v této věci.

Ale minulý rok jsme neprožívali jen těžké věci. Z Boží milosti se odehrávalo i mnoho dobrého. Uskutečnily se například tři velké konference. Jarní konference mládeže v Praze na Vinohradech, která byla svým nekonfliktním obsahem i radostným ovzduším přímo balzámem na duši. V květnu to byla česko-slovenská konference sester v Brně, k jubileu 50 let obnovení společné práce sester v tehdejším Československu. I zde jsem směl prožít atmosféru lásky a vděčnosti za to, co mezi námi Pán Ježíš dělá. A samozřejmě nemohu nezmínit říjnovou česko-slovenskou konferenci „100 let spolu“ v Litoměřicích k připomenutí 100. výročí založení Bratrské jednoty baptistů. Už jsme o ní psali v minulém čísle. Stále vzpomínáme na krásný společný čas, obnovení vzájemných vztahů a dlouholetých přátelství a duchovní povzbuzení, které jsme mohli v Litoměřicích prožít.

I ostatní odbory, Misijní odbor a Odbor pro manželství a rodinu, měly v loňském roce své konference. Obecně jsem velmi vděčný všem bratrům a sestrám, kteří dávají svůj čas a energii do společné služby ve všech našich odborech. Velmi si jejich požehnané práce vážím. Slouží tím nám všem, a zároveň má jejich služba přesah i mimo BJB.

Naše Vzdělávání na cestě pokračovalo dvěma kurzy. Misijní odbor připravil kurz Misie a evangelizace, a já jsem spolu s br. kazatelem Erikem Polohou připravil kurz Příprava kázání a vyučování. V obou kurzech se za-

pojily desítky bratrů a sester z našich sborů a věřím, že to bylo k jejich růstu. V důsledku současných omezení jsme byli nuceni posunout dokončení těchto kurzů na později.

Jsem vděčný za práci všech ve Výkonném výboru, i za práci kanceláře. Sestře Ivetě Procházkové pomáhala jako asistentka sestra Asui z Křesťanského bratrského sboru Čjinů.

Nyní jsme tedy v nové, neočekávané situaci. Návrhy, které jsme připravovali pro dubnový Sjezd delegátů v Praze, budeme muset znovu promýšlet a možná i měnit poté, co skončí současný krizový stav. Nevíme, jaký dopad bude mít tato epidemie na společnost, na církev i na naši BJB. Nevíme, co budeme muset začít dělat jinak. Od ledna do začátku března jsme vás seznamovali s našimi vizemi, o kterých si myslíme, že stojí za to o ně usilovat. Jsou to vize pro naši další společnou práci. Tyto naše touhy dále zůstávají, vidíme je jako obecně správné a potřebné. Jestli se změní některé formy nebo způsoby jejich provedení, to se časem ukáže. Ale stále vidíme jako nutné, abychom i do budoucna rozvíjeli naši společnou práci v BJB, nejen abychom udržovali základní administrativní chod BJB. Jde nám o rozvoj práce našich odborů. I nadále vidíme jako potřebné pomáhat sborům v jejich službě, rozvíjet misii na nových místech, vzdělávat členy našich sborů i kazatele, hledat možnosti podpory práce kazatelů (osobní mentoring, vikariát, sabatikl), setkávat se na vzdělávacích konferencích apod.

Milí bratři a milé sestry, dnešní doba na nás klade nové požadavky a nároky. Musíme se učit větší vytrvalosti. Možná musíme „kopat hlubší studny“, jít více na hlubinu vztahu s Pánem Bohem, více do Božího slova. Naše slabost a zranitelnost nás sráží na kolena, a to je dobře. To je to místo, kde máme být, v pokoře před naším Pánem. U něho hledejme pomoc i vedení na cestě dál. On je naše útočiště i síla, proto se bát nebudeme (Žalm 46). V Něm jsme v bezpečí.

Modlím se za nás všechny a věřím, že těmito neklidnými dobami proplujeme, že se zbavíme zbytečné zátěže z minulosti a v novém zasvěcení Pánu půjdeme společně dál. Vyhlížejme Pána, on je blízko. Ale dokud nepřijde, máme tady na zemi jasný úkol, nést Kristovo evangelium slovy a dosvědčovat ho svým životem. Sloužit našim bližním a žít ke slávě Boží.

Ať nám k tomu náš Pán dá svoji milost.

Pavel Coufal, předseda VV BJB

SLOVO TAJEMNÍKA

Milí bratři, milé sestry, jsme všichni společně v situaci, kterou si před rokem zřejmě nikdo z nás nedokázal představit. Byli jsme častokrát svědky různých krizových situací ve světě, ale vždy jsme byli jen jejich svědky. Jsem vděčný za to, že jsme častokrát mohli být těmi, kdo finančně i materiálně pomáhali, a jsem rád, když mohu na příkladech mnoha jednotlivců vidět, že je tomu tak i dnes.

Když se zamýšlím nad současnou situací, vybavují se mi slova z listu Židům, která provázela naši Jednotu v loňském roce - Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky.

Jsou to slova, která jsme vybrali pro konferenci STO LET SPOLU, ale věřím tomu, že platí nejen pro ten rok minulý, ale také pro naši současnou situaci. Ježíš Kristus se nemění. Je stále stejný včera i dnes. Mění se naše okolnosti, výzvy, které jsou před námi, i ty, které si zatím nedokážeme představit. V tom všem platí, že je to stejný Kristus, stejný Boží Syn, který oslovil ty, kteří nám zvěstovali Boží slovo, oslovil nás, a my věříme tomu, že jeho Slovo je živé a má moc změnit i nás, abychom svými činy vzdali čest tomu, kdo nás k sobě zavolal.

Loňský rok byl náročný pro celou naši Jednotu. Na dubnovém Sjezdu došlo k vyloučení sboru Praha 4 z Bratrské jednoty baptistů. Osobně je mi to líto a myslím si, že k tomu nemuselo dojít, pokud bychom si dokázali lépe naslouchat. Bratrská jednota baptistů je však dobrovolným sdružením sborů, které se společně rozhodují, který sbor do vzájemného svazku přijmou, a který z něj vyloučí. Společenství je vždy vzájemné, nejde o jednostranné rozhodnutí jednotlivce nebo sboru. Žádný sbor nemůže v BJB zůstat, pokud s tím ostatní sbory nesouhlasí a zároveň v BJB nemůžeme nutit zůstat sbory, které chtějí odejít. To je případ sborů Kroměříž, Kuřim a stanice děčínského sboru v Jílové, které z BJB do dnešního dne vystoupily; sboru v Jablonci, který se tak rozhodl, ale zatím nepožádal o ukončení svého členství; a sboru v Lovosicích, kde zatím nedošlo k žádnému právoplatnému hlasování. Zde mě situace mrzí nejvíce, protože od oznámení tohoto záměru na RZS v listopadu 2018 uběhl více než rok

a půl a celé společenství se tak postupně dostalo do vzájemného pnutí, kterého jsme byli všichni svědky.

Po loňském Sjezdu delegátů a odchodech některých sborů přišla samozřejmě otázka, jak pojmout společnou konferenci s názvem STO LET SPOLU. Uvědomovali jsme si, že nejsme schopni s dostatečným odstupem hodnotit naši současnou situaci, ale že vnímáme jako závazek (vůči Bohu i lidem) vzdát díky za to dobré, co jsme mohli společně z Božích rukou jako obě Jednoty za těch sto let přijmout. Konference se tak zaměřila na naši minulost, za kterou v pátek děkoval br. Milan Kern, na naši současnost, ve které se s námi mohli sdílet oba bratři předsedové, a v poslední den pak na naši budoucnost, kde nás provázel bratr Meego Remmel, nový předseda Evropské baptistické federace. I on ukazoval na mnoha svědectvích na to, co si uvědomujeme nyní - že Bůh se nemění. On zůstává stejný včera, zítra i dnes. A i dnes jsme zváni k tomu, abychom o Něm byli svědectvím. Chtěl bych poděkovat všem, kdo se na přípravách a realizaci tohoto setkání podíleli, velký dík patří celému přípravnému týmu, ale především všem dobrovolníkům z místního litoměřického sboru.

Po této konferenci hned následovala Rada zástupců sborů v Brně, která se věnovala dalšímu fungování a rozvoji BJB. Za Výkonný výbor jsme představili dva směry, kterými by BJB mohla jít - buď cestou rozvoje jednotlivých oblastí společné služby anebo cestou minimální, tedy naopak jejich omezení. Rozhodovat o tom bude příští Sjezd a zřejmě půjde o nějakou kombinaci v rámci všech úvazků. Každopádně jakékoliv rozhodnutí s sebou přinese své náklady, které budou muset sbory nést formou navýšení příspěvků do společného hospodaření.

V týdnu před RZS se podařilo po víc jak ročních přípravách prodat budovu školy Dorkas. I zde se uzavřela jedna kapitola společné práce a otevírá se před námi další. Budeme moudří v tom, jak tyto prostředky využijeme znovu pro vzdělávání? Uvědomujeme si, co dobrého jsme přijali, a co můžeme vrátit zpět? Jsme vděční za nové kurzy programu Vzdělávání na cestě, které se v letošním roce zaměřují na oblast misie a evangelizace a přípravu služby slovem. Ale i zde platí, že bez investované energie do něčeho společného by nebyl žádný výsledek. Zatím se na zajištění těchto kurzů podílí pracovníci kanceláře VV a bratr předseda, ale pro jejich další rozvoj navrhujeme schválení nového úvazku pracovníka pro vzdělávání.

Na konci loňského roku jsem se rozhodl, že již nebudu kandidovat jako tajemník do příštího volebního období a toto své rozhodnutí jsem psal i na sbory. Modlím se za svého případného nástupce a jsem připraven na roz-

hovor s těmi, kdo by byli ochotni o této službě uvažovat. Společnou práci považuji za důležitou, protože bez ní se jako sbory dále neposuneme a je iluze se domnívat, že ke společnému rozvoji BJB dojde, i když se mu nebude nikdo věnovat.

Jsem přesvědčený o tom, že bez vzájemného společenství budeme ochuzení jeden o druhého. Chybí nám však to, co bylo na začátku společné práce sborů, tedy touha spolupracovat, touha si vzájemně pomoci a naslouchat si. Tuto touhu nám může dát do srdcí jen Hospodin, a já se modlím za BJB, aby se to stalo.

Děkuji všem vám, kdo sloužíte na sborech, vážím si vaší práce a společně s ostatními v kanceláři VV se snažíme vám být pomocí tam, kde je potřeba. Děkuji také za bratry a sestru ve Výkonném výboru, za vzájemnou otevřenost a touhu společně pracovat na společném díle.

Jan Jackanič, tajemník VV BJB

PLÁN NEBO VÍRA?

Rozhovor o odpovědnosti a spoléhání na Boha

Položil jsem svému známému několik otázek. První: Je v pořádku plánovat nebo máme spíš věřit?

Jeden podnikatel byl ve své práci úspěšný a dařilo se mu. Měl tolik zakázek, že v jeho diáři nebylo volné místečko a přeplněná byla i stránka se zakázkami. Tak si řekl: Nějak mi přestává stačit místo. Už vím, co udělám. Pořídím si větší diář a na zakázky budu mít několik stránek. Pak budu všechno stíhat, byznys poroste a já si budu užívat. V noci se mu zdál sen a Bůh mu řekl: „Jsi bláhový. Máš to dobře naplánované, ale ... dnes v noci jsi na řadě v mém diáři."

Poznávám podobenství z Lukáše 12,16-20. Říká tím Ježíš, že plánování není správné?

To určitě ne. Plánování je výrazem odpovědnosti a moudrosti. Velcí Boží mužové byli dobří plánovači, a promýšleli, jak věci nejlépe zařídit a provést. Vzpomeň na Josefa, který faraonovi předložil ucelený plán, jak zachránit říši před hladomorem a ve dvou sedmiletkách pak plán uskutečnil. Když se Šalomoun rozhodl postavit chrám, byl to velmi náročný projekt. Vyžadoval důkladné plánování od zajištění materiálu a lidských zdrojů až po moderní a dodnes používaný systém turnusů při kácení dřeva (1.Kr 5,27-28). Nakonec i Bůh má své plánování: *„Když se naplnil stanovený čas, poslal Bůh svého Syna…"* (Ga 4,4)

Pokud na plánování není nic špatného, jaký je tedy rozdíl mezi podnikatelem v prvním příkladě a biblickými muži?

Ježíš své podobenství uzavírá komentářem: *„Tak je to s tím, kdo si hromadí poklady, a není bohatý v Bohu."* (v.21) Plánování, které nebere v úvahu Boha, je předem odsouzeno k neúspěchu. To ostatně věděl i Šalomoun: *„Uval své dílo na Hospodina a tvé plány obstojí."* (Př 16,3) Jinými slovy – nebudou na vodě, nebudou viset ve

vzduchu. Líbí se mi Pavlíkův překlad: *„…tvé plány budou mít pevný základ.“*

Ale plánování se asi neslučuje s vírou? Buď plánuju, nebo věřím - je to tak?

Je to trochu složitější, než pouhé buď – anebo. Jsou nejméně čtyři možnosti, jak k otázce „plánování nebo víra“ přistoupit.

Dokonce čtyři? Jaké?

Tak o první možnosti - plánovat bez ohledu na Boha - jsme už mluvili. Druhou možností je věci naplánovat a pak Boha prosit, aby moje záměry požehnal a přiznal se k nim. Věřit a modlit se, aby moje plány vyšly.

To zní jako férový postup. Já udělám svoje a zbytek ponechám na Bohu.

Jenže hrozí nebezpečí, že tvoje plány budou ve skutečnosti jen tvá vlastní přání a s Božími cestami se budou míjet. Bůh říká: *„Mé úmysly nejsou úmysly vaše a vaše cesty nejsou cesty moje, je výrok Hospodinův. Jako jsou nebesa vyšší než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše a úmysly mé úmysly vaše.“* (Iz 55.8-9)

Aha, takže také vedle. Nakonec bude přece jen správné neplánovat a prostě věřit?

Někteří lidé „věří“ a neplánují. Čekají a říkají: „Až jak Pán dá.“ To zní zbožně a pokorně, ale může to být jen pouhá zástěrka pro pohodlnost. Nebo je to neochota převzít odpovědnost. Jsou samozřejmě situace, kdy potřebujeme, aby nám Pán Bůh zjevil svoji vůli, a je správné čekat, co nám řekne. Na druhé straně, o mnoha věcech je v Písmu jasně napsáno, jak bychom se měli zachovat nebo jaký zaujmout postoj. Říci: „Zásadně neplánuji a v každé situaci čekám, až jak mě Pán povede,“ může být pouhá výmluva, alibismus. A případně až nezodpovědnost, zejména když na mém jednání jsou závislí další lidé (rodina, děti).

Tak já to shrnu. Plánovat bez Boha – to je špatně. Plánovat a pak prosit o požehnání pro mé plány – to je taky špatně. Vůbec neplánovat a čekat, až „jak Pán dá“ – ani to není ono. Existuje ještě jiná možnost?

Ano, ještě tu je čtvrtý přístup. *Máme plánovat, věříce.* Omlouvám se za použití přechodníku, vím, že to je dnes už archaický tvar, ale tady dokonale vystihuje podstatu věci. Přechodník totiž vyjadřuje *současně probíhající děje*. To je přesně, oč tu běží: plánovat a zároveň, přitom, současně se spoléhat na Boha.

Na jedné straně je plánování – mám odpovědnost za to, k čemu mě Bůh povolal, ať už to je starost o rodinu, práce nebo jiná služba. A přitom současně stále potřebuji od Boha hledat vedení, zda tato činnost je opravdu směr, kterým mě Pán vede. Zda nejsem ve vleku svých přání, nebo žádostí. Zda to, co dělám, je opravdu v souladu s jeho Slovem. Pak se naplní slovo: *„Člověk uvažuje v srdci*

o své cestě, ale jeho kroky řídí Hospodin.“ (Př 16,9)

Někdy plánuji a s vírou prosím o Boží vedení, a náhle je všechno jinak. Jak tomu potom mám rozumět?

Máš na mysli současnou pandemii čínské chřipky? Zachvacuje svět jako lavina, nelze před ní utéct, a během několika málo týdnů dala stopku nejen nám, ale všude, kamkoli přišla. Zrušila všechny naše plány – rodinné i pracovní, dovolené i zaměstnání, nedělní shromáždění i sborová setkání – všechno vzalo za své. Je to pro nás připomenutí a výzva. Připomenutí, jak pomíjivé a křehké je veškeré naše plánování a jak snadno se promění v nicotu. A výzva: když už jsme byli nuceni se zastavit, přezkoumejme své priority a dejme se Bohu nově k dispozici.

Poslední otázka: Je koronavirus Božím trestem za nevěru našeho národa?

Nemyslím si to. Vždyť virus napadá věřící stejně jako nevěřící, zabíjí v Číně stejně jako v Evropě nebo Americe. Evidentně si nevybírá podle vyznání ani podle národnosti (stejně jako zemětřesení, sopky nebo cunami). Někteří křesťané hledají paralelu ve starozákonních prorockých soudech – mylně, vždyť my přece žijeme ve smlouvě Nové! A ta říká, že Bůh je shovívavý a trpělivý a hříšníky volá k pokání jeho dobrota (Ř 2,4).

Ano, soud jistě přijde, ale ještě není na pořadu dne. Držme se rady apoštola Pavla, abychom se nenechali zastrašit ani vyvést z rovnováhy údajnými proroctvími, jako by den Páně už nastal nebo měl nastat (2.Te 2,2). Pozdvihněme hlavy, určitě se blíží, ale do té doby ještě máme čas přinášet lidem okolo nás naději a svědectví o Ježíši.

Děkuji za rozhovor. Takhle si popovídat, to mi opravdu pomohlo.

Samomluva Jarka Plevy,
kazatele v Litoměřicích

TŘI VÝZVY PRO KAŽDÉHO ČLOVĚKA

„Pamatujte si, moji milovaní bratří: každý člověk ať je rychlý k naslouchání, ale pomalý k mluvení, pomalý k hněvu; vždyť lidským hněvem spravedlnost Boží neprosadíš.“ Jk 1,19-20

Máte rádi výzvy? Dnešní slovo jsem nazval: tři výzvy pro každého člověka. Žijeme ve světě, kde zapomínat je tak snadné. Zapomínáme jména, telefonní čísla, hesla, co máme nakoupit, a někdo možná opomene narozeniny nejbližších nebo jiné významné události. Někdy nás jen trochu mrzí, že zapomeneme to či ono, jindy to může mít následky - jako pokutu nebo velkou ostudu.

Náš verš začíná právě touto výzvou: *„pamatujte si, moji milovaní bratří“*.

Abychom nezapomněli, tak používáme diář, abychom koupili dvacet potravin, tak si píšeme nákupní lístek, v mobilu si nastavujeme různé připomínky, a přesto zapomeneme mobil nebo seznam s nákupem doma...a vše je ztraceno, nebo pak lovíme z paměti.

Co máme dělat, abychom nezapomněli na důležité věci v našem životě? Jak bojujeme proti tomu, abychom nezapomněli, co od nás Bůh vyžaduje a chce? Verše dále v kontextu dávají odpověď, že nejlepší způsob jak nezapomínat, co od nás Bůh žádá, je být neustále v Božím slově, číst a slyšet Boží slovo a pak podle toho jednat. Věžme ale jedno: když se zapomínáme řídit podle toho, co Bůh chce, zažijeme v životě také trapasy a ostudy.

Jakub píše věřícím, které nazývá „moji milovaní bratří“. Ó, jak si přeje, aby oni tu lásku cítili a v té lásce také jednali. Aby na to nezapomněli, protože jim hned řekne něco velmi důležitého.

Každý člověk ať je rychlý! Jakub mluví o rychlosti. Rychlost! Tak to někoho musí dnes potěšit. Rychlý

internet. Rychlá komunikace. Rychlá odezva. Rychlé řešení. Rychlovlak. Rychlé odbavení. Rychlá pomoc. Ó, jak milujeme rychlost. A jsme za ní ochotni zaplatit. Jak za přinesená data, tak na pokutách za rychlost. Jakub chce, aby každý člověk byl rychlý v něčem podstatném. Možná nedokážeš být rychlý v rozhodování, ve zpracování úkolů, v komunikaci a v jednání. Existuje ale jedna oblast, kde by každý z nás měl vyniknout. Je to rychlost v naslouchání.

Rychlost v naslouchání

Jestliže naši dobu něco charakterizuje, tak jsou to tato slova: shon, spěch, ruch, zaneprázdněnost. Každý někam spěchá. Je to všude kolem nás a také někdy v nás. Jakub říká: „Každý člověk ať je rychlý v naslouchání!" Pamatujme si: rychlost, kterou si cení Bůh, je rychlost k naslouchání. Kdo něco takového dnes slyšel? Zabrat v naslouchání. Být v tom rychlý. Zabrat v práci to ano. Zabrat ve sportu, vždyť o tom je olympiáda, kdo zabere víc. Ale být rychlý k naslouchání? K čemu nám to je? Ptejte se těch, kteří už nejsou svoji, protože zabrali ve spoustě jiných věcech, jen v naslouchání a řešení problému ne. Když naslouchání ignorujeme, vztahy ochladnou, lidé se v rodinách odcizí, a jsou zklamaní, že nenašli ucho k naslouchání. Mnozí z nás si myslí, že jsme lepšími posluchači, nežli ve skutečnosti jsme - a pak prožíváme těžkosti v rozhovorech s druhými lidmi.

„Naslouchání může někdy více posloužit nežli mluvení. Láska začíná ochotou naslouchat."- Dietrich Bonhoeffer.

„Máme dvě uši a jen jedna ústa, mnozí lidé tuto výbavu nepoužívají v tomto poměru a chovají se, jako by tento poměr byl opačný." - Michael Nicols.

Hovořit dovedeme, učíme se ve to škole. Naslouchat se ve škole neučíme - a škola života nás učí často drastičtěji. Na každou chybu doplácíme - a často nás to mrzí. Jak máme naslouchat?

Odborníci říkají, že máme naslouchat ušima - slyšením (smysl a význam slov, tón řeči), očima - viděním (výraz obličeje, pohledy a postoj a pohyby hovořícího).

Tak jako hovoříme vším - nejen hlasem, gesty, výrazem obličeje i úpravou zevnějšku, tj. celou svou osobností, tak také naslouchámе. Proto máme naslouchat všemi smysly, i „třetím uchem".

Jak jsi na tom s nasloucháním? Umíš naslouchat lidem? Umíš naslouchat Bohu?

Pán Ježíš se uměl zastavit a naslouchat, jak dětem, tak nemocným, a těm, kteří byli na okraji zájmu. Udělal si čas naslouchat, proto vnímal potřeby lidí a mohl jim v lásce sloužit. Byl rychlý v naslouchání. Jinými slovy byl pohotový a připraven slyšet, vnímat a soucítit s člověkem, který stál před ním. Kéž to umíme i my.

Další výzva se zaměřuje na opak

rychlosti, a to je pomalá jízda. V řeči řidičů: ze 130 km/h máme nyní zpomalit na 30 km/h. Čteme: „každý člověk ať je rychlý k naslouchání, ale pomalý k mluvení".

Pomalost k mluvení

Ve světě a v době rychlosti jsme najednou vyzváni k tomu, abychom ubrali plyn, abychom zabrzdili tak, abychom si mohli uvědomit, co říkáme (význam slov), tónem jakým to říkáme, a také jaký bude dopad toho, co říkáme. Proto je potřeba zpomalit. V rychlosti si ani neuvědomíme, že naše slova mohou zranit, že jsme sice řekli pravdu, ale naše pravda šla jako šíp přímo do srdce. V rychlosti ani nevidíme a nevnímáme právě dopad našich slov. Povinnost jsme možná splnili (co na srdci, to na jazyku), ale bylo to nevhodné, zaznělo to v nepravý čas, kdy to více odradilo, než přineslo toužebnou změnu. Ó, kolikrát jsem byl rychlý v mluvení, když jsem měl být pomalý. A výsledek byl více škody než užitku. Kolikrát jsme byli rychlí k mluvení a pomalí k naslouchání a pak se divíme, že z toho vyjdou hádky, nedorozumění a zranění.

Pomalost k mluvení neznamená slabost, neschopnost, ale naopak moudrost přemýšlet nejen co říct, ale jak to říct. Vím, že děti na táboře měli takové mlčení na půl dne nebo na celý den. Ticho je také jedna z duchovních disciplín, kdy se naučíme mluvit méně a více naslouchám, jak Bohu, tak lidem.

Když příliš mnoho mluvíme a málo naslouchám, dáváme tím ostatním najevo, že své myšlenky považujeme za mnohem důležitější než ty jejich. Jakub nám radí, abychom jednali opačně. Při rozhovoru sleduj, jak dlouho mluvíš a jak dlouho naslouchám. Když s někým hovoříš, cítí ten člověk, že jeho názory a myšlenky mají hodnotu? V závěru kapitoly Jakub říká: „Kdo se považuje na křesťana a přitom nedovede ovládnout svůj ostrý jazyk, klame sám sebe a jeho zbožnost je bezcenná." (1,26; SNC)

Pomalost k hněvu

Potřebujeme rychlost nebo pohotovost k naslouchání, a potom zvážit svá slova. A poslední výzva zní v překladu SNC takto: *„Drazí, nezapomeňte, že člověk má vždy s ochotou naslouchat, s rozvahou mluvit a nemá se dát vyprovokovat k hněvu. Když se totiž člověk rozzlobí nejedná tak, jak si Bůh přeje."*

Tento verš hovoří o hněvu, který vybuchne, když se někdo dotkne našeho „já": mně bylo ublíženo, mé názory nejsou brány v úvahu. Rozhorlení je na místě, když se děje něco nesprávného, kdy je někomu ubližováno nebo když „hřích" převrací spravedlnost. Neměli bychom se však rozhněvat, když se nám nepodaří zvítězit v debatě nebo když se cítíme zanedbávaní. Sobecký hněv nikdy nikomu nepomůže.

Jen málokdo je ochoten si přiznat, že mu hněv působí problémy. Většina z nás snadno rozpozná, když hněv nezvládají druzí, ale málokdy to postře-

hneme sami u sebe.

S hněvem se ale setkáme všude. Doma, v zaměstnání, ve městě, na ulici, ve škole, na dálnici, a dokonce i v modlitebně.

Co je hněv? Hněv je emoce, která vznikne, když se setkáme s něčím, co považujeme za nesprávné. Hněv může být silným a pozitivním podnětem a je užitečný v tom, že nás pohne k jednání podloženému láskou, kterým můžeme napravit nesprávné věci a odstranit bezpráví. Může se z něj však také stát zuřivá nekontrolovaná síla. Potíž je v tom, že pozitivní cíle hněvu nám v zápalu zlosti unikají. Zapomeneme na to, že máme věci napravovat, a nakonec všechno ještě zhoršíme. Proto lidé, kteří rozzlobeně vyskočí, vždycky čeká tvrdé přistání. Přísloví 27,4: *„Rozhořčení je kruté, hněv je jak povodeň."* Co přináší povodeň? Škody, újmy, spoušť a poškození a dokonce smrt zvířat i lidí. Tedy nic dobrého. Podobně je to s výbuchem hořlaviny.

Být pomalý k hněvu. Benzín hned hoří a vybuchne. Olej nebo nafta pomaleji. Jak na tom jsme? Lidským hněvem spravedlnost Boží neprosadíme.

Křesťanství se nešíří mečem, ale láskou a evangeliem o Kristově kříži.

Křesťanství a jeho poselství o Kristu a jeho zvěst o smrti a zmrtvýchvstání je naděje národa a společnosti. Bible nás učí jen užitečné věci. Věci, které proměňují naše vztahy a životy.

Proto pamatujme, že máme být rychlí a pohotoví k naslouchání, k vnímání potřeb druhých. Často jedno velké ucho dělá daleko víc než velké přednášky.

Také pamatujme, že máme mluvit s rozvahou. Přísloví 25,11: *„Jako zlatá jablka se stříbrnými ozdobami je vhodně pronesené slovo."*

A když ani naslouchání a rozvážné mluvení nepomáhá, vězme, že nekontrolovaný hněv, výbuch, je jako povodeň.

Kéž si vezmeme dobré ponaučení a prosíme Pána, abychom takto žili i v dalších dnech pro Jeho slávu. AMEN!

Nick Lica,
BJB Karlovy Vary

Bratr Nick Lica je kazatelem BJB více než 20 let, sloužil ve sboru Vikýřovice a dnes v Karlových Varech. Spolu s manželkou Aničkou mají tři děti. Oblíbené biblické knihy jsou Přísloví a Zjevení, oblíbený biblický verš Ř 8,28 a mezi jeho oblíbené činnosti patří knihy, hudba, dobrý čaj, foto a video.

ČESKÉ BUDĚJOVICE

Díky Boží milosti, sloužíme spolu s manželkou v Českobudějovickém sboru Bratrské jednoty baptistů od září roku 2010. Je to tedy 11. rok.

Když jsem nastoupil do služby, sbor byl asi dva roky bez kazatele. Mým předchůdcem byl bratr kazatel Milan Kern. Na rozdíl od něj jsme se nastěhovali do sborového bytu, který je součást sborového areálu.

Jak to v Budějovicích začalo? Podle výpovědi pamětníků jsme se jako Jednota modlili za možnost založit novou baptistickou práci na jihu Čech už přes čtyřicet let. Brněnský sbor se snažil v minulosti založit nějakou domácí skupinu v našem městě, ale nepodařilo se zde založit sborovou stanici, tak jak byl původní záměr.

Praktické kroky začaly, když přišel záměr Jednoty vybudovat Centrum mládeže v Českých Budějovicích, vedený bratrem kazatelem Ladislavem Donátem, a vysláním misijního pracovníka do Českých Budějovic, a to bratra Dalibora Nováka. Psal se rok 2001.

Začínalo se domácí skupinkou v bytě bratra Dalibora, později byl pronajmut panelákový byt na Bezdrevské ulici 15, za účelem sborových potřeb. Společenství pomalu rostlo, Pán žehnal započaté práci. Do práce se také zapojila sestra Anička Kulhánková a bratr Petr Stehlík.

Zhruba do této situace získal Sbor rozsáhlý pozemek v sousedství sociálního centra Arpida na Vltavském sídlišti. K realizaci tohoto projektu žel nedošlo. Byl postaven správcovský dům a několik garáží, ze kterých vznikla současná modlitebna sboru.

Rozběhly se kluby a zájmové kroužky pro děti a mládež, někteří ze zájemců se rozhodli následovat Pána a na základě své víry byli pokřtěni. Vedle výše zmíněných pracovníků se do práce velice intenzivně zapojila rodina bratra kazatele Ladislava Donáta, Kolmanovi a další.

Také zde začalo působení misionářů z USA, nejprve krátkodobé pobyty jako rodina Eichelbergerova, později rodina bratra Rona Barnese.

V roce 2010 se k této práci přidala rodina Wendelova a později se na delší dobu vrátila rodina Eichelbergerova.

V průběhu let se sbor snažil oslovit všechny generace, ale specificky se zaměřoval na oslovení mladé generace. Pořádali se kurzy angličtiny s křesťanskou tématikou. Měli jsme několik křtů, jak v pronajaté modlitebně CASD, tak ve Vltavě. Naposledy před třemi lety v bazénu u modlitebny.

V sousedství sborového areálu stojí Domov Mládeže Hvízdal a Dům Seniorů Hvízdal. Ukázalo se, že jsme nebyli schopni oslovit mladé lidi z tohoto prostředí. Osobně si myslím, že to bylo především z toho důvodu, že na víkend studenti odjíždějí domů.

V domově důchodců se podařilo navázat kontakt s některými jeho obyvateli, ale pouze na osobní úrovni. Osobně jsem je navštěvoval a někteří přicházeli na společné bohoslužby. Pořádali jsme také vánoční koncerty za pomoci brněnského sboru nebo Word of Life Černá Hora. Také někteří z členů našeho sboru si zde vytvořili osobní kontakty a navštěvovali je.

Asi v roce 2012, za pomocí Word of Life Černá Hora – Blansko, jsme začali pořádat dětské příměstské tábory s výukou angličtiny.

Zjistili jsme, že o tuto službu je zájem, a tak pořádáme tyto tábory pravidelně v srpnu. Letos, dá-li Pán, chceme tábor znovu pořádat od 17. do 21. srpna. Vzhledem k současné situaci jsme ještě neotevřeli možnost přihlášek, čekáme, jak to všechno dopadne. Modlíme se, aby to náš Pán umožnil.

Až do vyhlášení nouzového stavu jsme se pravidelně scházeli k nedělním bohoslužbám a středečnímu studiu Bible. Věříme, že po návratu do „normálu“ budeme v těchto setkáních pokračovat.

Vzhledem k vzdálenostem k okolním sborům jsou možnosti společných aktivit omezené. Máme vzájemné vztahy s brněnským sborem a začali jsme s plzeňským sborem, ale je to složité.

Děkujeme za modlitby všech, kterým na Božím díle, které se zde koná, záleží. Potřebujeme vaši modlitební podporu a budeme rádi, když nás přijedete navštívit a povzbudit. Modlíme se a těšíme se na spolupráci s pražským sborem Vinný kmen, který zde chce založit práci s rusky mluvícími přáteli.

Modlíme se, aby nám Pán dával novou naději a zmocnění ke službě na místě, kam nás postavil.

Přejeme Vám všem, bratřím a sestrám ve sborech naší Jednoty, Boží pokoj, jeho ochranu a požehnání do dalších dnů.

Jaroslav Hrůza,
kazatel

9a

Informace z jednání VV BJB ve dnech 8. - 9. ledna 2020

VV se sešel ve dnech 8. - 9. ledna 2020, kromě běžné agendy jsme se rozhodli naše setkání rozšířit o celodenní jednání o prioritách a potřebách BJB, které jako VV vnímáme.

1) Sbory

Tajemník informoval o ukončení členství sborů BJB Praha 4 a BJB Kroměříž ke dni 31.12.2019 a to formou s finanční likvidací sboru. Formální existence těchto sborů v BJB bude ukončena až k termínu likvidace, jejich členství v BJB zaniká koncem loňského roku.

Tajemník dále informoval o dopise členů stanice BJB Děčín v Jílové, kterým oznámili VV ukončení členství ve svém sboru. Originál dopisu byl zaslán také mateřskému sboru, defacto tak stanice sboru v Jílové zanikla k termínu 15. 12. 2019.

V únoru proběhne jednání se zástupci korejského sboru, který se nám představil na RZS a má zájem o členství. Přihláška sboru bude součástí sjezdových materiálů.

VV dále jednal o žádosti karlovarské stanice sboru BJB Plzeň Agapé o osamostatnění se v rámci BJB. Tajemník navštíví v únoru tuto stanici a předseda mateřský sbor, aby došlo k vyjasnění postupu a otázky volby kazatele tohoto případně nového sboru.

V únoru a březnu proběhnou regionální setkání se sbory ohledně podnětů BJB pro rozvoj společné práce. Uskuteční se 16. února v Karlových Varech, 23. února v Praze a 1. března v Olomouci. Předseda rozešle do konce ledna na sbory dopis spolu s dalšími podrobnostmi. Setkání se uskuteční vždy od 15 do 17 hodin.

2) Dorkas a odbory

Tajemník informoval o procesu převodu budovy na nového majitele, pro dokončení převodu je potřebný ještě souhlas nového zřizovatele školy s výmazem nájmu také z pozemku školy. Dále pak informoval o ukončení funkce ředitele br. Hlaváčka k 31. 12. 2019. Za jeho dosavadní práci mu děkujeme. Připomínáme sborům možnost odkupu nepotřebného vybavení školy za zůstatkovou cenu, nevyužitý majetek je také nabízen

charitám, ale zatím bez zájmu.

VV byl seznámen s dopisem odboru sester ohledně plánovaných akcí a finančně podpořil setkání manželek kazatelů (50.000 Kč) a zahraniční cestu na setkání EBWU (15.000 - 20.000 Kč podle skutečných nákladů). Další akce (setkání vdov po kazatelích a sesterskou konferenci) bude odbor realizovat jen ze svých prostředků.

Sestry dále informovaly o tom, že o případný úvazek pro vedoucí odboru sester (0,1) budou žádat až od roku 2023. Rozhodování o tom, zda sbory BJB s tímto úvazkem souhlasí, proběhne na SD v letošním roce.

3) Finance

Tajemník informoval o nové nájemní smlouvě s Baptistickým sborem Na Topolce, která byla uzavřena ve stejném rozsahu na 5 let.

V lednu proběhnou schůzky se zástupci různých finančních institucí ohledně možného zhodnocení prostředků BJB, varianty investic budou diskutovány na finanční komisi a předloženy SD k rozhodnutí.

VV schválil zahraniční cestu br. Pavla Novosada do Turecka na setkání EBM, odhadované náklady jsou cca 15.000 Kč.

VV schválil na základě žádostí sborů půjčky ze stavebního fondu: sboru BJB Cvikov na novou fasádu (300.000 Kč), sboru BJB Liberec na výměnu oken (zatím 200.000 Kč) a sboru Praha XXI. Století ve výši 750.000 Kč na nákup pozemku pro stavbu víceúčelové modlitebny. VV si je vědom toho, že v případě tohoto sboru dojde ke splácení až po stavbě a kolaudaci modlitebny a splatnost půjčky začne nejdříve za 10 let.

VV odsouhlasil příspěvek 600 Kč pro pracovníky sborů, kteří se zúčastní letošního Evangelikálního fóra. Více podrobností o programu najdete na www.evangelikalniforum.cz

VV dále podpořil Celostátní setkání rodin BJB, které organizuje Odbor pro manželství a rodinu částkou 25.000 Kč a vzal na vědomí rozhodnutí komise Krizového fondu o podpoře ukrajinského baptistického sboru ve výši 1000 euro.

VV jednal o pravidlech využití služebního bytu v Bohnicích pro předsedu nebo tajemníka v budoucím volebním období. V tomto období není byt využíván a je pronajímán. VV požádá finanční komisi, aby stanovila pravidla pro využití tohoto bytu a případně stanovila výši náhrad na bydlení, pokud by nebyl využíván.

4) Ostatní

VV hovořil o přípravách kurzu kazatelů, tajemník s předsedou se v únoru sejdou s bratrem Plchotem a připraví podklady pro příští jednání VV. Tématem bude Obživení sborů.

VV podpořil nominaci br. Valeriu Ghileţchi na tajemníka EBF.

VV jednal o možnosti sabatiklu kazatelů sborů po 7 letech na sborech. Jednalo by se o finanční podporu z BJB, která by pokryla náklady sboru na min. dvouměsíční volno kazatele. Dostupné finance by byly uvolněny z platového fondu BJB. O konkrétní podobě bude jednat příští VV. Součástí pravidel bude také doporučení sboru na financování studijního volna kazatele.

Informace z jednání VV BJB dne 24. března 2020

1) Zrušení SD a další akce BJB

VV jednal o situaci po odložení SD, jako náhradní termín navrhujeme předběžně sobotu 10. října 2020 s tím, že místo bude upřesněno (Praha nebo Brno podle možností). Setkání bude nově pouze jednodenní, diskuze o dalším směřování BJB proběhne na kurzu kazatelů (2. - 4. června), u kterého věříme, že by se mohl uskutečnit.

Ostatní akce BJB do konce školního roku jsou zrušené nebo odložené (viz. kalendář BJB na webových stránkách), o setkáních a aktivitách jednotlivých odborů BJB budeme průběžně informováni.

K původnímu termínu uzávěrky sjezdových materiálů byly hotové všechny finanční zprávy (zpráva o hospodaření, revizní zpráva, návrh rozpočtu od finanční komise) a došly dvě žádosti o přijetí nových sborů (žádost korejského baptistického sboru o vstup do BJB a osamostatnění se stanice plzeňského sboru v Karlových Varech). Při novém svolání SD bude určen nový termín podání návrhů i zpráv ze sborů, odborů a komisí BJB.

Pro SD bude nutné navrhnout volbu nové volební komise a výjimku na zkrácení lhůty pro nové volby VV (standardně je to 1 rok předem).

2) Sbory

VV hovořil o setkáních s členy sborů BJB, které se v únoru a březnu uskutečnily ve třech regionech na téma budoucí spolupráce v BJB. Některé podněty od přítomných bratrů a sester byly přínosné, zároveň jsme byli zklamáni malým zájmem o tyto rozhovory.

VV se zabýval situací na sborech po zákazech bohoslužeb. Děkujeme sborům za dodržování všech vládních rozhodnutí a také za to, že hledáte nové možnosti, jak zůstat ve spojení. Na této adrese najdete seznam sborů, které vysílají online (audio / video), v případě, že nově vysíláte, ozvěte se nám, rádi vás doplníme do seznamu - https://www.bjb.cz/on-line-bohosluzby

3) Odbory BJB a Dorkas

Tajemník informoval VV o kompletním předání budovy Dorkas novému majiteli, došlo také k doplacení všech chybějících částek i prodejní ceny (záloha na dražbu, doplatek majitele, převod advokátní úschovy). Řeší se ještě situace ohledně nevyhovujících kotlů (chybí revizní zpráva) a neuskutečněné opravy střechy, s novým majitelem byla sjednána dohoda o úhradě nákladů s vymalováním a vystěhováním budovy (v částce 150.000 Kč).

Br. Novosad informoval o odložení setkání Vzdělávání na cestě se zaměřením na misii a evangelizaci na podzim, misijní cesta do Turecka byla zatím zrušena a stornovaly se objednané letenky a jízdenky.

Br. Pavel Coufal informoval o odložení setkání Vzdělávání na cestě kurzu Příprava kázání a vyučování s tím, že dále bude komunikovat se studenty ohledně jejich domácích zadání.

Tajemník předal informaci od vedoucího Odboru mládeže Jordana Hallera o přípravách podzimní celostátní konference mládeže ve Vikýřovicích. Přípravám konference se budeme věnovat také na dalším jednání VV.

4) Ostatní

VV hovořil o možnostech, jak můžeme finančně pomáhat sborům i dalším potřebným v současné situaci. Jsme připraveni projednávat konkrétní podněty.

VV se zabýval přípravou červnového kurzu kazatelů (2. - 4. 6. 2020), zatím počítáme s tím, že by se měl konat. V opačném případě bychom hledali nějakou formu online setkání s kazateli sborů. Hlavním tématem zůstává podpora oživení sborů, dále bychom se chtěli věnovat aktuální situaci v BJB, rozhovoru nad pastorační stránkou rozvodů a reflexi aktuální virové krize a jejich dopadů na život sborů. V případě zájmu bychom mohli uspořádat workshop o online vysílání bohoslužeb.

Sestra Švehlová informovala o dokončení příprav knihy Historie BJB, která je připravena k vydání.

VV dále schválil změnu pracovních úvazků pro sbor Šumperk a prodloužení doby čerpání půjčky sboru BJB Olomouc ze 4 na 5 let.

VV schválil příspěvek sboru BJB Praha 3 na pořádání setkání JASu, které se uskuteční 16.-18. října v Praze a to částkou 10.000 Kč na pronájem potřebné techniky.

Zpravodaj č. 2/2020 vyjde v dubnu pouze elektronicky. Bude obsahovat reflexi současné situace od předsedy a tajemníka, jednotlivé odbory napíšou zprávy za rok 2019.

Z REGIONŮ

Děkujeme všem bratřím a sestrám, kteří přišli na společná setkání se zástupci VV ohledně dalšího směřování BJB. Vzhledem k tomu, že se posouvá termín SD na podzim, budeme v dalším rozhovoru pokračovat na kurzu kazatelů.

Jan Jackanič

KRASLICE

Finanční pomoc Máše Pšoňak a Aljoně Ščerbina

V lednu nám přišla prosba o pomoc sestrám Máše a Aljoně ze sboru v Sokolivočce na Ukrajině, které měly autonehodu. Jde o malý sociálně slabý sbor. Ve sboru finančně přispíváme pastoru Borisovi na léčbu Parkinsonovy nemoci. V létě jsme sbor navštívili a přivezli tam finanční a hmotnou pomoc oblečení, potravin a léků. Aljona měla prasklý obratel a Máša komplikované zlomeniny nohou. U Máši byla nutná složitá operace za cca 2000 EUR. Protože na Ukrajině není zdravotní pojištění, bylo nutné operaci zaplatit. Auto Máši, která je tělesně postižená, vyžadovalo opravu za cca 1000 EUR.

Zde je dopis poděkování všem, kteří přispěli na léčbu a operaci Máši a Aljony. Vybralo se neuvěřitelných 57000 Kč a bylo předáno 58700 hřiven, takže bude možné přispět Máše i na opravu auta, které při svém postižení nutně potřebuje pro svou práci. Ještě jednou velký dík všem.

Tomáš Pacovský

Naši milí přátelé, jsme velmi vděční Pánu a vám. Nechť Pán odmění každého, kdo se obětoval. Nyní, co se týče peněz: Máša šla na léčbu a operaci za 52300 UAH. Nyní je na léčení doma, noha špatně srůstá. Aljoniny léčebné výdaje činily 4000 UAH, díky Pánu bez chirurgického zákroku. Ještě jednou nemáme slova vděčnosti Pánu. Pro nás to byla nesnesitelná částka, ale Pán udělal zázrak skrze své děti.

CA 4649 CH

CA 4649 CH

MODLITBY ZA SBORY

Modlitební řetěz BJB

I v dalších měsících pokračujeme ve společných modlitbách za sbory a službu v rámci BJB.

Jednotlivé modlitební předměty jsou rozesílány na sbory vždy začátkem měsíce, ve Zpravodaji uveřejňujeme rozpis modliteb na následující čtvrtletí.

Aktuální modlitební předměty prosím zasílejte do konce předchozího měsíce na emailovou adresu info@baptist.cz

Děkujeme všem, kteří se připojují ke společným modlitbám za BJB.

duben

15. týden / 6. - 12. dubna / Současné aktuální modlitební předměty
16. týden / 13. - 19. dubna / Karlovy Vary
17. týden / 20. - 26. dubna / Kladno
18. týden / 27. dubna - 3.května / Kraslice

květen

19. týden / 4. - 10. května / Výkonný výbor
20. týden / 11. - 17. května / Liberec
21. týden / 18. - 24. května / Litoměřice
22. týden / 25. - 31. května / Lovosice

červen

23. týden / 1. - 7. června / Olomouc
24. týden / 8. - 14. června / Ostrava
25. týden / 15. - 21. června / Pardubice
26. týden / 22. - 28. června / Plzeň-Agapé
27. týden / 29. června - 5. července / Misijní odbor

MO V ROCE 2019

Na začátku roku pravidelně probíhají pracovní setkání rady MO. V únoru se v Praze sešla nejenom rada MO, ale i někteří misijní pracovníci a dva misionáři z USA, kteří patří pod organizaci International Mission Board. Smyslem tohoto setkání je vzájemně komunikovat své zkušenosti a poznatky z misijní práce, kterou každý z nás dělá. Hledáme také oblasti misijní služby, do kterých bychom chtěli jít, a povzbuzovat k tomu i další. Vztahy, které společně udržujeme a budujeme dlouhodobě (včetně těch s našimi americkými bratry a jejich rodinami), jsou pro nás velkým povzbuzením. Důvěra, která mezi námi je se odráží i v tom, že se nám ozval vedoucí misionář IMB v Česku a poskytl nám dar v hodnotě 165.000 Kč. První část daru v hodnotě 100.000 Kč je určena na „misijní vikariát", tzn po někoho, kdo nastupuje do samostatné misijní práce, ale první rok chce být pod vedením někoho zkušenějšího. Druhá část daru v výši 65.000 Kč, je určena na vzdělávání misijních pracovníků a zakladatelů nových sborů.

Jsme rádi, že i v naší jednotě jsou bratři a sestry, kteří se chtějí dál vzdělávat v oblasti misie a nechávat se obohacovat zkušenostmi dlouholetých misionářů. Minulý rok rada MO finančně podpořila dva bratry, aby se mohli zúčastnit celoevropské misijní konference v Polsku.

Velkou radost jsme měli z toho, že do programu Vzdělávání na cestě se dostalo i téma „Misie a evangelizace". Minulý rok se uskutečnila dvě ze tří naplánovaných setkání. V Plzni i ve Vysokém Mýtě se sešlo zhruba dvacet studentů – zájemců o tento kurz. Rada MO se při přípravě programu jednotlivých setkání snažila, aby se spojilo biblické vyučování s praktickými zkušenostmi a následnou prací ve skupinách. Tato setkání probíhala vždy od pátku do neděle, takže byl čas i na navázání osobních vztahů mezi účastníky.

Velkou vděčnost už mnoho let prožíváme z partnerství s Čsl. baptistickou konvencí v USA a Kanadě. V podstatě každé dva roky dostává naše Jednota z Kanady finanční mnohasettisícový

dar, jehož většina je určena na misii v naší zemi. Díky tomu mohou sbory každoročně žádat MO o grant na své misijní (převážně letní) aktivity. Minulý rok požádalo o takovýto grant osm sborů BJB a bylo mezi ně rozděleno více jak 90.000 Kč.

Vážíme si i financí, které dostáváme od BJB jako takové. Mám na mysli každoroční přidělení 10% kladného hospodářského výsledku. Tyto prostředky nám například pomáhají poskytnout podporu na misijní projekty, kde je to zrovna aktuálně zapotřebí. Je potřeba si uvědomit, že mnoho prostředků, které jsou na účtu MO jsou vázány na konkrétní využití podle přání dárců. Například dar z Kanady může být použit jen pro naše sbory a na misijní projekty – nikoliv financování pracovníků apod. Podobně je to třeba s darem z IMB nebo Nadačního fondu nových sborů.

Povzbuzením pro nás je i to, že minulý rok si na misijní fond vzpomnělo 16 sborů a zaslalo nám volitelné příspěvky. To nás svým způsobem zavazuje, protože vidíme jak velké množství sborů vnímá misii jako prioritu, a to nejenom ve vlastním sboru a okolí. Díky!

Podzim je po misijní odbor a misijní týmy či jednotlivce spojován už řadu let s misijní konferencí BJB ve Vysokém Mýtě. I minulý rok v říjnu se do Mýta sjelo čtyřicet účastníků, aby od pátku do soboty načerpali povzbuzení a motivaci. Páteční večer patřil tématu: „Jak se přiblížit k dnešnímu člověku“. V sobotu přijel bratr Dan Hurta z CB Vsetín a mluvil o vyhledávání potencionálních vedoucích.

↓ *Nick Lica, roční mezinárodní stáž na téma revitalizace církve*

Přínosem na konferenci byly nejenom tyto semináře, ale i společná práce ve skupinkách, modlitby a chvály.

Tento rok vyhlížíme, kdy budeme moci dokončit třetí setkání Vzdělávání na cestě. Přesunujeme také termín misijní konference (nově na začátek kalendářního roku) a dál pracujeme na tom, jak podporovat zakládání nových misijních stanic a nových sborů. Věříme, že toto nasměrování by mohlo v budoucnu přinést BJB velké požehnání. Proto také vyhlížíme ty správné – Bohem povolané lidi. Chceme už nyní pro ně připravit takové podmínky, aby v této náročné službě mohli obstát.

A na závěr bychom rádi viděli jak BJB vysílá do světa nějakého dlouhodobého misionáře, kterého také podporuje.

Pavel Novosad,
předseda rady MO

.....

↓ *VnC Vysoké Mýto 2019*

ODBOR SESTER

Ohlédnutí za rokem 2019 v Odboru sester BJB

Velkou událostí, na kterou jsme se připravovaly, bylo připomenutí 50 let obnovení práce Odboru sester na konferenci v Brně. Dík patří brněnskému sboru, který vše perfektně připravil. Pozvání přijali manželé Petr a Jana Coufalovi z Olomouce a sestra Lidka Englerová z Popradu, která dlouhá léta pracovala jako předsedkyně OS na Slovensku. Průřez prací sester byl velmi výstižně zpracován ve studiu Vista film manželi Hlavsovými pod názvem „Ženy v Boží blízkosti". Clara Jones prezentovala svoji knihu, kterou je možné použít jako studijní materiál pro jednotlivce i skupinu. Aby byla použitelná i pro mladší generaci, rozhodly jsme se knihu nechat přeložit ze slovenštiny a vydat ji i v českém jazyce, za finanční pomoci literárního fondu BJB. Při konferencích se také rozhoduje o finanční podpoře. Tentokrát byla předána manželům Doležalovým z Brna, službě Fusion Olomouc a sestře Věře Miláčkové, která v letních měsících pracuje v utečeneckých táborech v Libanonu. Celkem bylo rozdělena částka 30 000,- Kč.

↓ *Sestry, které pracovaly v Odboru sester v průběhu posledních padesáti let*

Jaké jsou naše plány?

Rády bychom podpořily ty sbory, kde sesterská setkávání zatím nemají, nebo o nich nevíme, protože nekomunikují. Modlíme se za Boží vedení k obnovení sesterských setkání. Myslíme hlavně na mladé sestry, které žijí v době velké nabídky podnětů a těžko se rozhodují čemu dají přednost. Trápí nás, že jsou sbory, kde sestry mimořádně pracují, ale nejeví zájem o komunikaci. Chceme se zajímat o jednotlivé sbory, navštěvovat a hovořit se sestrami a najít způsob, jak porozumět tomu, co hledají, co jsou jejich zájmy, v čem potřebují poradit, pomoci. Při návštěvách nabízíme osobní rozhovory. Rády bychom podpořily rozpoznání obdarování sester ve sborech. Myslíme na střední generaci sester, které jsou často přetížené povinnostmi doma, v zaměstnání i ve sboru. Naší snahou je ukázat přednost setrvání v poslušnosti a následování toho, co dělaly sestry před námi. Byly pokorné a vytrvalé, hledaly Boží plán a byly spolu rády a ovoce jejich práce sklízíme dodnes.

9. 11. 2019 se uskutečnilo setkání obou výborů OS BJB v ČR i SR v Bratislavě. Věnovaly jsme se konkrétní přípravě konference v roce 2020, která bude připravovaná se sborem Novém Zámky a Nesvady. Díky Pánu Bohu, že tato přípravná jednání probíhají v duchu vzájemné úcty a podpory. Stejně jako roky předcházející v jiném složení slovenského výboru je pro nás i nyní důležitá vzájemná úcta a modlitební podpora.

27. 11. 2019 jsme se setkaly jako český výbor v Žatci. Hovořily jsme o plánech na další rok i celé volební období. Počítáme s uskutečněním setkání manželek kazatelů. Rády bychom po vydání knihy Milovaná pozvaly autorku Claru Jones, aby prezentovala ukázku výuky ze své knihy. Plánujeme setkání manželek kazatelů v důchodu a vdov po kazatelích na jaře 2020. Dohodly jsme se, že sbory budeme navštěvovat, pokud to bude možné, jako celý výbor. Dosud jsme navštěvovaly sbory každá samostatně. Mluvily jsme o návrhu financování VV. Jako Odbor sester jsme došly k závěru, že bychom rády požádaly o finance na 0,5 úvazku pro budoucí předsedkyni OS jako je tomu u ostatních předsedů odborů v rozvojové variantě financování v návrhu VV.

Shrnutí práce sester ze zaslaných zpráv: Práce uvnitř sboru

Upřímně se radujeme z každé zprávy, především z těch zpráv, které přichází poprvé a sestry sdělují, že začaly svá setkávání. Stále komunikuje méně jak polovina sborů. Víme, že je to dáno charakterem každého sboru. Ve větším sboru je více skupinek, rozdělené na mladší a starší. Někde se schází 1x týdně, jinde 1x měsíčně, jinde jen příležitostně, někde jen

k modlitbám. Součástí všech setkání jsou modlitby za sebe navzájem, za kazatele, za sbor, za situaci v církvi. Často jsou to sestry, které iniciují modlitební setkání. Sdělují si zkušenosti na cestě víry a vzájemně se povzbuzují. Někde sestry tráví spolu celý víkend bez ohledu na věkový rozdíl. Jinde sestry jednou za čas jdou na společný oběd a pak na procházku historickým městem s odborným výkladem. Ve většině sborů sestry vyučují v nedělní besídce. Připravují programy na dětské slavnosti, navštěvují domovy seniorů s programem dětí a zpěvem. Slouží úvodem k modlitbám při nedělní bohoslužbě. Pracovat ve sboru považují za dar.

Práce mimo sbor

Dobře fungují akce, kam mohou přijít rodiče s dětmi. Den dětí, předvánoční vyrábění dekorace, příměstské tábory, společná kreativní tvorba s nevěřícími. Sestry se finančně podílí a zajišťují koupi vánočních dárků pro děti vězňů - Andělský strom. Vedou kluby pro maminky s dětmi. Navštěvují domovy seniorů a nemocnice.

Jako sestry chceme plnit poslání a užívat svá obdarování pro růst sboru i církve, a tak šířit vůni Kristova poznání.

Helena Včeláková,
předsedkyně OS

.....

↓ *Vánoční dvoreček v Praze,* ↓ *Vánoční vyrábění v Karlových Varech*

JAK PROŽIL ODM ROK 2019?

Rok 2019 byl pro nás v Odboru mládeže trochu neobvyklý. Největší akce Odboru mládeže, celostátní konference, proběhla v jarním termínu. Ač jsme navyklí na podzim s prodlouženým víkendem, jaro v Praze bylo krásným osvěžením. Sluneční paprsky přinesly první teplé dny a voňavé kvetoucí stromy lákali mládežníky možná spíš než na program do okolních parků. Do programu konference jsme tento rok více zapojili starší generaci z našich BJB sborů. Tématem konference bylo „Na ramenou obrů." Jako ODM chápeme starší bratry a sestry právě jako zmíněné obry. K naší velké radosti bylo uspořádané setkání se staršími nejlépe hodnocenou součástí programu konference. Celostátní konference je vždy

↓ *Turecko*

pro mládež BJB jedinečnou příležitostí ke společnému setkávání a v roce 2019 jsme společně prožili požehnané chvíle.

V rámci rozvoje života ODM jsme se poprvé vydali do Turecka. Jako pětičlenná skupina jsme navštívili setkání mládeže baptistických sborů v Turecku, nedaleko města Izmir. Na místě jsme pomohli s během vlastního setkání: písně, prezentace, kázání, sportovní aktivity, úklid, mytí nádobí a další. Nejlepší součástí však byly společně strávené večery. Ať už jsme hráli deskové hry nebo se jen sdíleli o životě, bylo cítit, že jsme spojeni něčím mnohem větším. Pán Bůh nám moc žehnal. Turecká církev se stará o mnohé uprchlíky ze Sýrie, Íránu a dalších zemí. Setkání s těmito křesťany, kteří byli také na setkání, bylo velmi silné a vedlo nás k hlubokému zamyšlení. Pán Bůh je velký a pro všechny z nás to byl velmi požehnaný čas. Doufáme, že se podobné zkušenosti, dá-li Pán, v životě ODM zopakují.

Jednou z oblastí, kterou se ODM v současnosti snaží rozšířit je služba dorostu. To se nám daří hlavně v letních měsících. Jako zástupce ODM jsem se během léta zapojil do různých táborů po celé republice. Jednou z nových aktivit, kterou nabízíme právě třeba na letní tábory, je Airsoft. Zakoupili jsme základní vybavení a zapojujeme najednou až patnáct

↓ *Konference*

dorosťáků či mládežníků v akční hře, nejlépe v lese. Hlavními jmenovateli této aktivity je pohyb, fairplay a týmová spolupráce. Osobně mám z tohoto nového dílku služby ODM velikou radost. Pokud byste chtěli i s vaším dorostem a mládeží uspořádat podobnou akci někdy během roku, neváhejte se obrátit na ODM a najdeme společný termín. Věřím, že i v roce 2020 navštívím hodně kempů a příměstských táborů, kde si společně užijeme zábavu, ale hlavně pomůžeme vytvořit prostředí pro život zaměřený na našeho Boha.

Krom výše zmiňovaného jsme se i v roce 2019 spojili s baptisty v rámci Evropské baptistické federace na pravidelné zimní konferenci. Toto setkání je skvělou příležitostí k výměně zkušeností a vizí. Naše pravidelné setkání vedoucích mládeží „Kompas" jsme přesunuli na začátek školního roku, aby měli účastníci větší příležitost připravit se na přicházející období. Náplní společného setkání bylo zamyšlení nad rolí mládežníků ve sborovém procesu učednictví. Volili jsme také novou radu ODM. V radě se vyměnili všichni členové, ale s velkou radostí vám mohu sdělit, že se s vervou chopili nové úlohy a přinášejí mnoho nových nápadů. Nemohu opomenout společnou konferenci BJB v Litoměřicích. Ta se konala právě v našem podzimním konferenčním termínu

↓ *Tábor*

a mládež byla výraznou součástí v řadách účastníků a dobrovolníků. Chvála Bohu, že si můžeme připomínat takové milníky. V několika sborech se také v mládežích rozběhla nová sportovní iniciativa v rámci sportu Frisbee Ultimate. Tento sport s házecím diskem má i svou ligu. Mládežníci pravidelně chodí na tréninky, kde mohou slyšet i krátké duchovní zamyšlení.

Na pozadí aktuálních skutečností bych vás rád poprosil o modlitby. I v roce 2020 chystáme společné akce. Regionální konferenci jsme museli zrušit, ale rádi bychom se společně setkali na konci srpna na Kemperenci. Je to chystaná novinka v životě ODM. To nejlepší z letního kempu a konference v jednom. Modlete se prosím, aby se toto společné setkání mohlo uskutečnit a alespoň z části nám vynahradit současné odloučení. Modlete se také za plánované setkání vedoucích mládeží a celostátní konferenci spolupořádanou Vikýřovickým sborem.

Nechť se ve všem oslaví náš Bůh a Zachránce Pán Ježíš.

Jordan Haller

.....

↓ *Kompas*

MANŽELSTVÍ A RODINA

Milí bratři a sestry, když jsem psal příspěvek do minulého Zpravodaje, bylo zcela mimo moji představu, že o čtvrt roku později budeme všichni doma bez možnosti osobního setkávání a budeme rušit jednu akci za druhou. Naše domácnosti se mohou lehce stát natlakovaným papiňákem, kde se na malou uzavřenou plochu najednou musí vejít vše: práce, škola, zábava pro děti, rodinné bohoslužby, osobní duchovní život, koníčky, stres, přemítání o tom, jak vyjdeme s menším příjmem, jak upravit podnikání,... Myslím, že o to naléhavěji si můžeme připomínat Žalmy, které král David psal, když prožíval úzkost a nejistotu budoucích dní. Zvláště mám na mysli Žalm 121, kde David opět prožívá utvrzení a povzbu-

↓ *Den pro rodiče v Brně — 25. ledna*

zení, že Hospodin je zdrojem jeho pomoci a záchrany. Kéž je to povzbuzením a zdrojem pokoje i pro každého z nás, ať už jsme sami, nebo zavřeni (sevřeni) doma s rodinou a všemi svými problémy a starostmi. Žalm 121: „Pozvedám své oči k horám: Odkud mi přijde pomoc? Pomoc mi přichází od Hospodina, on učinil nebesa i zemi. Nedopustí, aby uklouzla tvá noha, nedříme ten, jenž tě chrání. Ano, nedříme a nespí ten, jenž chrání Izraele. Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici. Ve dne tě nezasáhne slunce ani za noci měsíc. Hospodin tě chrání ode všeho zlého, on chrání tvůj život. Hospodin bude chránit tvé vycházení a vcházení nyní i navěky."

V lednu až březnu proběhlo několik akcí pro rodiče a manželské páry, na kterých jsme mohli prožít požehnané společenství s ostatními. Mrzí nás, že Motivační víkend pro manželské páry II jsme museli předčasně ukončit, protože během jeho konání byla přes noc zpřísněna opatření vlády a ukončena činnost restauračních služeb.

↓ *Národní týden manželství v Brništi — 15. - 16. února*

Jak již jistě víte, kvůli pandemii nemoci COVID-19 a souvisejícím epidemiologickým opatřením České vlády, jsme zrušili Konferenci pro rodiče v Chebu (4.4.) a Celostátní setkání rodin (8.-10.5.). O konání Vzdělávací konference OMR v Pardubicích (23.5.) a Motivačním víkendu pro manželské páry I u Máchova jezera (12.-14.6.) se rozhodneme až počátkem května na základě aktuální situace.

Návštěva Walta Heyera v České republice

Možná jste v první polovině března zaznamenali návštěvu Walta Heyera z USA, který ve 42 letech podstoupil přeměnu pohlaví z muže na ženu (gender transition). Po přeměně žil jako trans žena 8 let. Jeho psychické problémy se nelepšily, naopak. Rozvedl se a děti těžce

↓ *Den pro manželské páry ve sboru Církev XXI. Století — 7. března*

↑ *Walt Heyer*

nesly jeho ztrátu. V padesáti letech se rozhodl vrátit ke svému původnímu biologickému pohlaví, tedy podstoupil zpětnou změnu pohlaví (detransition). Bylo to spojeno i s jeho obrácením se k Bohu. Určité následky poškození jak fyzického, tak psychického rázu však zůstaly. Díky studiu psychologie a jeho životní zkušenosti se věnuje lidem, kteří mají podobný životní příběh. Skrze jeho webové stránky www.sexchangeregret.com se na něj obracejí stovky trans lidí, kteří své přeměny litují a řeší co dál.

Zde se můžete podívat na záznam jeho vystoupení u kulatého stolu, který v Poslanecké sněmovně uspořádala Aliance pro rodinu https://www.youtube.com/watch?v=Mbj-FBuGyIw.

Více o jeho pobytu v ČR a tiskové konferenci v Poslanecké sněmovně najdete na www.alipro.cz.

Walt Heyer musel kvůli epidemiologickým opatřením a ukončení letů mezi EU a USA předčasně odletět zpět do USA.

Manželské večery online 2020

Společně strávený čas v jednom domě nebo bytě může partnerský vztah úžasně posílit, nebo ho naopak poškodit. Rádi bychom, aby každý manželský pár mohl v této nelehké době prožít to první. Proto doporučujeme využít výjimečnou nabídku Manželských večerů zcela online. Tento ojedinělý online kurz poběží od 23. 4. do 4. 6.2020. Podrobné informace naleznete zde: http://www.manzelskevecery.cz/online

Rodiny ON-LINE

Vzhledem k tomu, že jsme museli zrušit Konferenci pro rodiče v Chebu i Setkání rodin, jsme se rozhodli v termínu původního Setkání rodin, tedy 8.-9. května uspořádat akci Rodiny ON-LINE. Budou to dva přibližně dvouhodinové bloky, kdy se potkáme alespoň na internetu. Můžete se těšit na zajímavý program včetně seminářů „naživo“ s možností dotazů a společné setkání on-line. My se na vás těšíme.

Více informací pošleme přímo na sbory a také je najdete průběžně na www.radispolu.cz

Marek Žitný, předseda Odboru pro manželství a rodinu
marek@zitny.cz, 608 60 10 29

BAPTISTÉ V ČECHÁCH, NA MORAVĚ A VE SLEZSKU MEZI LETY 1938 -1945

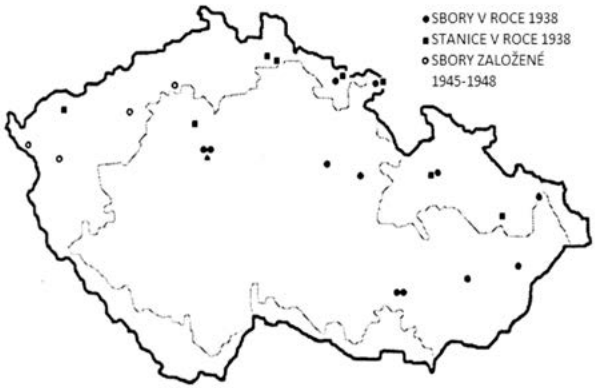

Mnichovská dohoda (29. 9. 1938) uzavřela období dvacetiletého vývoje baptistických společenství v rámci prvorepublikové demokracie. Československo bylo na základě tohoto mezinárodního rozhodnutí donuceno postoupit Německu a Polsku pohraniční oblasti a přišlo tak téměř o třetinu svého území. Zástupy Čechů (kolem 170. tisíc) opouštěly, někde dobrovolně jinde z donucení, pohraničí. Nová situace

zasáhla tíživě do života vikýřovického sboru, který tvořilo přibližně dvacet rodin pobělohorských reemigrantů z jižního Polska. Také oni byli postupně donuceni opustit své vybudované domovy. V úvodním článku časopisu Rozsievač pro rok 1939 příznačně nazvaném Povedie Ťa Hospodin čteme: „Ještě nikdy jsme nešli do Nového roku s tolika starostmi a obavami jako tento rok. (...) Pro dítky Boží zůstane jen jedna starost v Novém roce: Připravovat se a být hotoví. Znamení nám ukazují, že Pán je Blízko a ve dveřích. Ujištění Pána: ‚Aj já s vámi jsem po všecky dny až do skonání světa' platí, a proto budeme umět vykročit bez bázně a strachu."

Důvodů k bázni a strachu přinesl rok 1939 skutečně mnoho. Po německé okupaci (15. března) a vzniku samostatného Slovenského štátu a Protektorátu Čechy a Morava následovalo napadení Polska (1. září), kterým započal největší válečný konflikt v dějinách. Církevní život se v období druhé světové války ocitl pod drobnohledem okupační správy. Aby mohlo kontrolovat činnost baptistických sborů, vyžadovalo gestapo po předsedovi Jednoty Josefu Tolarovi hlášení všech sborových i výborových schůzí. Kázat nově směli jen ordinovaní kazatelé. Velkou pozornost věnovali nacisté zejména výchově mládeže, do čela Svazu mládeže tak musel být postaven bratr Josef Roth, který byl schopen prokázat svůj árijský původ. Stejně jako ostatní vysoké školy byl 17. listopadu uzavřen také Baptistický seminář v Praze.

Po oddělení německých baptistických sborů v pohraničí, na Podkarpatské Rusy a po osamostatnění Slovenska museli zástupci českých a moravských sborů na konferenci ve Vysokém Mýtě v lednu 1940 řešit své další uspořádání. Zástupci sborů odsouhlasili nový název „Jednota sborů Moravy a Čech", ovšem na razítku zůstalo i nadále pro připomenutí meziválečného názvu „Bratrská jednota Chelčického v Čechách a na Moravě".

↓ *Josef Tolar*

↑ *Baptistická modlitebna ve Vikýřovicích*

Sbory se také shodly na rozhodnutí existovat i nadále ve formě spolků. Toto uspořádání však okupační úřady příliš nerespektovaly a jednaly především s Výkonným výborem, zastupovaným předsedou Jednoty.

Diametrálně odlišně prožívali pomnichovské události členové německých sborů (Broumov a Trutnov) a stanic (Jablonec nad Nisou, Liberec, Studénka u Radvanic, Šonov a Šumperk) v odstoupeném pohraničí. Podobně jako většina německého obyvatelstva v pohraničních oblastech přivítali své připojení k Říši. Byli začleněni do německého Svazu baptistů a byla jim nabídnuta pomoc v oblasti finančního i personálního zajištění. Svaz v čele s nacionalisticky a konzervativně smýšlejícím Paulem Schmidtem zaujal již ve 30. letech vůči nacistickému režimu zcela konformní postoj.

Ze strany německého Svazu byla učiněna nabídka finanční pomoci také českým sborům v protektorátu. František Kolátor vysvětloval po válce odmítnutí této pomoci následovně: „Nemohli jsme už tehdy v začátcích nacistického režimu souhlasit s programovým prohlášením německých baptistů, v němž se pravilo: ‚Jsme Němci! Nacionálně-socialistický stát

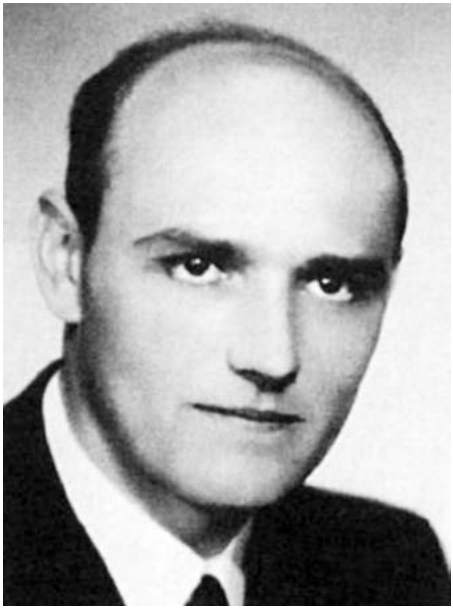

↑ *Theofil Malý*

↑ *Cyril Burget*

jako služebník Boží zastupuje řády spravedlnosti, mravnosti a pospolitosti. My jsme povoláni k tomu, abychom se o to zasadili všemi silami."

K zostření dohledu okupačního režimu nad církvemi došlo po atentátu na Heydricha v roce 1942, do kterého byla zapojena také pravoslavná církev. Dohled úřadů nad církvemi a spolky se ještě zostřil a došlo k zevrubnému přezkoumání nakolik jsou jednotlivé denominace a jejich pracovníci loajální vůči státu. Bratr Tolar byl kvůli této otázce předvolán na gestapo, které ho požádalo, aby předložil životopisy všech sloužících baptistických kazatelů.

Pozornost gestapa se zaměřila na činnost vikýřovického kazatele Teofila Malého, který se po záboru pohraničí a uzavření české školy ujal náboženské a národní výchovy dětí z českých rodin. Byl nejprve ze sudetské župy vystěhován do Protektorátu a následně zatčen gestapem. Zahynul 5. dubna 1943 v Osvětimi ve věku 37 let. V koncentračních táborech zemřelo také osm našich bratří Židů, kteří se po svém obrácení stali ve 30. letech součástí brněnského sboru. Za svou účast v odbojových organizacích byli popraveni bratři plk. František Dědič (Obrana národa) a Václav

Procházka (Obec sokolská v odboji). Ilegální činnost jiných našich sourozenců, včetně kazatelů Cyrila Burgeta a Bohumila Hanuše, nebyla nacisty odhalena a odbojové aktivity odsouzených členů nebyly úřady přímo spojeny s činností Jednoty. To je jistě jeden z důvodů, proč na české baptisty nedopadla perzekuce v takové míře jako na jiné denominace. Navzdory těžké ekonomické situaci, v níž se nacházela celá společnost, se však podařilo díky obrovské obětavosti kazatelů, jejich rodin a díky nezištné podpoře členů v celém období války pokračovat v činnosti sborů, a to včetně misijních aktivit a charitativní sociální práce. Také počet členů zůstal po celé protektorátní období stejný, cca 1150.

Jedinou podstatnou zbraní všech křesťanů v čase okupace bylo žít podle Ježíšova příkladu a obstát tváří v tvář pokušení kultu národního státu, kultu vůdce a kultu agrese. František Kolátor o tom napsal: „V naší náboženské demokracii nebylo místa pro nacistický diktát, byť zahalený do slibné nabídky všelijakých hmatatelných výhod. Neuznávali jsme ani tzv. protektorát jako nedělitelnou součást hitlerovské Třetí říše a zůstali jsme ve svých srdcích starými republikány.“ Rok 1945 přinesl pád nacistického režimu, konec války, znovuobnovení Československa a alespoň na čas také náboženské svobody. České a slovenské sbory mohly opět naplno rozvinout svou spolupráci. Smutný konec však potkal naše německá společenství v pohraničí, po odsunu Němců na základě Benešových dekretů zůstaly jejich sbory a stanice až na výjimky prázdné.

AP

ZDENĚK POSPÍŠIL

Jak jste ve svém životě uvěřil? Kdo vás ve vašem rozhodnutí nejvíce ovlivnil?

Pocházím z křesťanské rodiny. Narodil jsem se v únoru 1951 v Karlových Varech jako třetí a nejmladší syn věřícím rodičům Gyntrovi a Ruth Pospíšilovým. Oba rodiče již byli od svého mládí znovuzrozenými křesťany, a tak jsem směl se svými bratry Martinem a Jindřichem vyrůstat v ovzduší Boží lásky a bázně před Hospodinem. Otec byl výpomocným kazatelem a dirigentem pěveckého sboru, maminka vyučovala děti v nedělní škole a také zpívala v pěveckém sboru. Celá rodina jsme pravidelně navštěvovali bohoslužby BJB ve Staré Roli (začátkem 70. let připojena ke K. Varům) a připadalo mi to jako normální a správný způsob života. Vnímal jsem u svých rodičů, že víra v Boha není nějaké svatouškovství či fanatismus, ale že to je něco přirozeného a dobrého v životě. Za velký klad pro uvěření a odevzdání svého života Bohu považuji to, že rodiče nikdy, byť jen i náznakem, nezlehčili víru v Boha a Bibli jako Boží slovo, nebo že by omlouvali nějaký hřích. A také se u nás v rodině nepomlouvalo. Pán Bůh byl přirozeným způsobem uctíván a věci Božího království byly na prvním místě. Poznal jsem už poměrně brzy, že rodiče mají v živé a praktikující víře něco, co já nemám.

Už v 10 letech mne Pán Bůh poprvé oslovil. Bylo to ve vaně v koupelně jednoho sobotního večera. Bratři v obývacím pokoji hráli a zpívali ně-

jakou mládežnickou duchovní píseň. A já tehdy najednou pocítil ve svém nitru potřebu odevzdat svůj život Bohu. Svěřil jsem se své mamince a dodnes mám v paměti, jak jsme spolu klečeli u postele a modlili se. V podstatě to nebyl žádný velký duchovní zážitek, ale bylo to dětsky upřímné. Teprve po několika letech, jsem prožil opravdové pokání a dostal jistotu Božího odpuštění hříchů. Pán Ježíš vstoupil do mého života a naplnil mne radostí a pokojem. Věděl jsem, že můj Pán zemřel osobně i za mne, nejen za celý svět. Plakal jsem radostí nad Boží láskou a milostí, kterou mi v Kristu náš nebeský Otec daroval. Duch svatý mě ujistil, že jsem zachráněn a patřím do Boží rodiny. Byla to nebeská chvíle. Také jsem zároveň dostal touhu do srdce jiným lidem vyprávět, že Pán Bůh existuje, že je miluje a v Kristu dává nový, plný život. A začal jsem lidem svědčit o Pánu Ježíši.

Co byste doporučil mladým lidem, kteří hledají své duchovní obdarování? Jak jste poznal, do čeho vás Bůh volá?

Zpěv křesťanských písní u nás doma i s mládeží ve sboru byl nedílnou součástí našich životů. Rád jsem zpíval a v 17 letech jsem z vlastního rozhodnutí začal navštěvovat hodiny zpěvu v hudební škole. Jsem za tuto hlasovou výuku vděčný. Zpíval jsem v „hudebce“ pouze biblické písně od Antonína Dvořáka a spirituály, i když můj učitel mne chtěl vést jiným směrem a po dvou letech předat do Prahy. Jako křesťan jsem duchovně vnímal a věděl, že nechci zpívat světské, líbivé a populární písně. I jako skupina „Bratři Pospíšilové“ jsme zpívali pouze křesťanské a duchovní písně, které oslavují Pána Boha a mají evangelijní vypovídající hodnotu.

A jak poznat, do čeho nás Bůh povolává? Upřímně řečeno, na to neexistuje šablona. Každý člověk je originál a Pán Bůh každého znovuzrozeného křesťana vede svým jedinečným způsobem. A každý má nějaké obdarování, co je mu blízké, a v čem je i přirozeně nadaný. Záleží i na tom, jak opravdově milujeme Pána Boha, posloucháme Ho a jsme vnímaví na vedení Ducha svatého. Je velmi důležité, abychom nezarmucovali Ducha svatého v nás, ale byli citliví a vnímaví k jeho nutkání a vedení. A pak jsou to i naše smysly, vypěstované Božím slovem a cvičením v něm tak, že rozeznají dobré od špatného (Židům 5,14).

Někdy k nám Pán Bůh zcela zřetelně promluví skrze své Slovo. Buď je to nějakým příběhem, nebo veršem, a my naprosto víme a pochopíme, že to je Boží pokyn v danou chvíli pro mne do mé konkrétní situace.

Někdy je to třeba mimořádně i tak, že přímo uslyšíme Boží hlas v naší duši a mysli. Osobně jsem ho slyšel a zažil ohledně doporučení věřící dív-

ky pro manželství. Cítil jsem se za tento projev Boží milosti vůči mně velmi poctěn.

Co se týkalo mého povolání do misie, tak to první vybídnutí začalo dopisem od Otakara Vožeha z USA na jaře v roce 1994. Napsal mi, že by mne podporovali jako misijního pracovníka přes organizaci „Mezinárodní potřeby". Musím dodat, že ještě v době socialismu jsem absolvoval biblické kurzy o misii a evangelizaci. Ale v tom dopise byl počátek. Pán mne pak vedl trochu jinak a v prosinci jsem dal výpověď ze zaměstnání a od března 1995 jsem začal s misií na školách. Přiznávám, že mne jako mladého křesťana nikdy nenapadlo, že bych mohl jednou jako lektor křesťanské organizace 25 let navštěvovat základní a střední školy. Byla to nádherná Boží režie.

V některých případech nám Pán Bůh ukáže svou vůli třeba skrze jiného, zkušeného křesťana.

Těch způsobů Božího potvrzení pro nás je samozřejmě ještě více. Někdy je to i skrze sen (mám i tuto zkušenost), někdy i skrze proroctví. Vím, že Pán Bůh rozličným způsobem zjevuje svou vůli a promlouvá do našich životů. A někdy nám i uzavře směr, kterým jsme se chtěli dát.

Ale, nicméně velmi důležitým znamením Boží vůle v našich rozhodnutích bývá zcela určitě Boží pokoj v nás. Pak nepociťujeme ve svém srdci před Pánem žádná varování, obvinění, nejistotu a neklid. Jsme upokojeni a víme, že Pán je s námi.

Když se podíváte na svá životní rozhodnutí, jsou některá, která byste změnil?

Těžko mohu říct, která životní rozhodnutí bych změnil. Asi žádná. Mládí jsme prožili v době komunismu, kdy nebylo přáno křesťanství. Přesto musím vyznat, že to bylo pro mne jako křesťana požehnané období života. Setkávali jsme se v našem sboru, vzájemně se povzbuzovali v mládeži, sloužili s mládeží v našem sboru i po okolních sborech, zúčastňovali se různých akcí a požehnaných celostátních konferencí. Dále jsem mohl být 22 let v pěveckém sboru Jas a mohl jsem být z Boží milosti od svých 19 let účasten se svými rodnými bratry 40 roků ve společné službě zpěvem a slovem.

Už po základní škole, pak i při výkonu vojenské základní služby, v zaměstnáních, jsem vydával svědectví o Pánu Ježíši. Znovuzrozený křesťan není tajným učedníkem, ale touží druhým lidem zvěstovat evangelium, je mu to přirozenou potřebou. A tak se i Pán laskavě přiznal k této mé snaze sloužit lidem k víře. I přes mé slabosti a nedokonalosti mně uznal za hodného, abych mohl být v Jeho službách. Taková je Boží láska k nám lidem. A Pán Bůh svých darů a povolání nelituje.

Máte nějaký vzkaz pro mladé lidi, kteří uvažují o plnočasové službě ve sboru? Za co se mají modlit?

Díky Pánu za každého, kdo v mládí prožil pokání a ví, komu uvěřil, a chce Pána Ježíše Krista cele a bezvýhradně následovat a Jemu sloužit. Už jenom ten fakt, že mladý křesťan má touhu a chce sloužit naplno Pánu Bohu, je vedení Ducha svatého. To je rozhodující předpoklad, kdy můžeme být použitelní v Božím díle. Naší motivací je naplnění Boží vůle a Mistrova plánu s naším životem. Pak také víme a rozumíme tomu, že to není o naší vlastní seberealizaci, jak se v životě uplatnit, či o nějaké zbytkové možnosti, co bych asi tak mohl dělat a byl nějak zajištěn.

Jedno je také jisté, že Kristus nebude spolupracovat s někým, kdo se vědomě nerozešel s hříchem, se světem a jeho způsoby myšlení a jednání.

Také je dobré mít na paměti, že každý náš vztah bývá prověřen. Ať je to v lásce, v manželství, v rodině, a samozřejmě i ve víře a ve službách nebeského Krále. A naše víra je výjimečný vztah, protože to je vztah s živým Bohem. Nepatříme sami sobě, ale patříme Jemu. A neměli bychom nikdy zapomenout, že dobré vztahy se udržují, pěstují a chrání.

Když jsem uvěřil, řekl jsem Pánu Ježíši, ať vede můj život podle své vůle, jak chce On. Už si nevzpomínám, který Boží svědek řekl nebo napsal, že Pán Bůh toho, koho chce použít ve své službě, tak ho napřed zlomí. A to se stalo i v mém životě. Ve 32 letech jsem závažně onemocněl. Byl to zhoubný nádor. Operovali mě, potom na onkologii pár měsíců oza-

řovali, rok jsem marodil. Následovaly tři roky v plném invalidním důchodu, rok v částečném a zase jsem se vrátil do běžného života. Před nástupem do nemocnice mi Pán Ježíš v bdělém stavu večer po modlitbě v duchu ukázal, že kdybych i zemřel, přijdu k Němu. Všechno lidské, co jsem doposud prožil, mi úplně zmizelo a zůstalo v mé mysli jenom to, co jsem s Ním prožil a pro Něho konal. Byla to opět úžasná a nezapomenutelná chvíle, která se nedá slovy blíže popsat a vysvětlit. Věděl jsem, že můj Pán o mně ví a jsem v Jeho ruce. Měl jsem pokoj v duši, i když pak kolem mne na onkologii umírali lidé. Zmiňuji to i proto, že jsem si po uzdravení byl zcela jist, že nyní už žiju jen z Boží milosti. A někteří věřící lidé mi pak po mé službě zpěvem řekli: „Zdeňku, teď po nemoci ty tvoje písně jinak mluví, než před nemocí." I apoštol Pavel uslyšel od Pána Ježíše: „Dost máš na mé milosti, moc má se v nemoci dokonává". Ano, po takovém zlomení víme, že služba pro Pána není z nás a našich sil a schopností, ale je pouze z Boží milosti a síly působící skrze nás.

Také by se mladí lidé měli intenzivně modlit za svého životního partnera. Důvěřujte, milí mladí křesťané, Pánu Bohu, že On má lepší oči než my a ví 100% lépe, kdo se k nám bude hodit po všech stránkách. Pokud oba věřící manželé nemají jasno v záležitostech plnočasové duchovní služby - v jejím nasazení a též nutných obětí v ní, nemůže to fungovat. Způsobí to v konečném důsledku pro ně jenom trápení.

Kazatel Josef Šolc kdysi u nás ve sboru v K. Varech řekl: „Být kazatelem je ta nejtěžší práce, ale nejkrásnější." Měl pravdu. Jenom ten, kdo někomu posloužil k víře, mohl také okusit, jaká je to radost, výsada a odměna od Pána i pro něho samého.

Chtěl bych zmínit jednoho z největších Božích svědků, apoštola Pavla. On napsal, že máme „mysl Kristovu" a o sobě vyznal „nežiji už já, ale žije ve mně Kristus". Kdo takto vnímá a prožívá svůj vztah s Kristem, tomu určitě dá Pán Ježíš poznat svou vůli pro jeho život, i když to někdy nějakou dobu trvá a bude to možná i jinak, než jsme si to představovali.

A na závěr bych mladým lidem připomenul, co už určitě znají, ale je pro nás velmi důležité. Milujte Pána Ježíše a zachovávejte Jeho přikázání. Čtěte Boží slovo, přemýšlejte o něm, modlete se, a cele důvěřujte v moudré a spolehlivé vedení Ducha svatého. Buďte zcela otevření a upřímní vůči Pánu Bohu a On vás povede a uvede do všeho, co chce s vámi i skrze váš život vykonat. A určitě poznáte i vyznáte s žalmistou i se mnou: „Bože, tvá cesta je svatá." (Ž 75,14)

ptal se Jan Jackanič

Z PŘIPRAVOVANÉ KNIHY

BAPTISTÉ V ČESKÝCH ZEMÍCH 1885—2019